

BÀI 15

Kết quả cần đạt

- Qua hai bài thơ **Vào nhà ngực Quảng Đông cảm tác** và **Đập đá ở Côn Lôn**, cảm nhận được khí phách kiên cường của các chí sĩ yêu nước đầu thế kỉ XX và sức lôi cuốn của một giọng thơ hào hùng, hình ảnh thơ mạnh mẽ, khoáng đạt.
- Củng cố và hệ thống hoá kiến thức về dấu câu ; nhận ra và biết cách chữa các lỗi thường gặp về dấu câu.
- Biết cách quan sát, thuyết minh đặc điểm của một thể loại văn học (thể thơ) đã học.

VĂN BẢN

VÀO NHÀ NGỤC QUẢNG ĐÔNG CẨM TÁC

Văn là hào kiệt⁽¹⁾, văn phong lưu⁽²⁾,
Chạy mồi chân thì hãy ở tù.
Đã khách không nhà trong bốn biển⁽³⁾,
Lại người có tội giữa năm châu⁽⁴⁾.
Bùa tay⁽⁵⁾ ôm chặt bồ kinh tế⁽⁶⁾,
Mở miệng cười tan cuộc oán thù.
Thân ấy vẫn còn, còn sự nghiệp,
Bao nhiêu nguy hiểm sợ gì đâu.

(Phan Bội Châu^(★), trong *Thơ văn yêu nước và cách mạng*
đầu thế kỷ XX, NXB Văn học, Hà Nội, 1976)

Chú thích

(★) Phan Bội Châu (1867 – 1940), tên thuở nhỏ là Phan Văn San, tên hiệu chính là Sào Nam, người làng Đan Nhiệm (có tài liệu ghi là Đan Nhiễm), nay là xã Nam Hoà, huyện Nam Đàn, tỉnh Nghệ An. Năm 33 tuổi, Phan Bội Châu đỗ Giải nguyên (đỗ đầu kì thi Hương). Ông là một nhà yêu nước, nhà cách mạng lớn nhất của dân tộc ta trong vòng hai mươi lăm năm đầu thế kỷ XX, từng xuất dương sang Nhật Bản, Trung Quốc, Thái Lan để mưu đồ sự nghiệp cứu nước. Phan Bội Châu cũng là một nhà văn, nhà thơ lớn, có sự nghiệp sáng tác khá đồ sộ. Tác phẩm của ông bao gồm rất nhiều thể loại, tất cả đều thể hiện lòng yêu nước, thương dân tha thiết, khát vọng độc lập, tự do và ý chí chiến đấu bền bỉ, kiên cường : *Hải ngoại huyết thư* (thơ chữ Hán), *Sào Nam thi tập* (thơ chữ Hán và chữ Nôm), *Trùng Quang tâm sử* (tiểu thuyết chữ Hán), *Văn tế Phan Châu Trinh* (chữ Nôm), *Phan Bội Châu niên biểu* (hồi ký chữ Hán),...

Vào nhà ngục Quảng Đông cảm tác là một bài thơ Nôm nằm trong tác phẩm *Ngục trung thư* (Thư viết trong ngục) viết bằng chữ Hán, sáng tác vào đầu năm

1914, khi Phan Bội Châu bị bọn quân phiệt tỉnh Quảng Đông (Trung Quốc) bắt giam. *Ngục trung thư* có thể xem là tập tự truyện đầu tiên của Phan Bội Châu, có ý nghĩa như một bức thư tuyệt mệnh. Phan Bội Châu làm bài thơ này bộc lộ cảm xúc của mình trong những ngày đầu mới vào ngục. Nhan đề bài thơ là do những NBS sách về sau đặt.

(1) *Hào kiệt*: người có tài năng, chí khí hơn hẳn người bình thường.

(2) *Phong lưu*: có dáng vẻ lịch sự, trang nhã ; còn có nghĩa là mức sống khá giả. Ở đây chỉ vẻ ung dung, đuwong hoàng.

(3) Ý muốn nói về cuộc đời hoạt động cách mạng xa quê hương đất nước của Phan Bội Châu.

(4) Vì hoạt động cách mạng, Phan Bội Châu đã bị trục xuất khỏi Nhật Bản, đang sống không hợp pháp ở Trung Quốc, lại đã bị thực dân Pháp kết án tử hình vắng mặt, cho nên dường như đi đến đâu ông cũng bị truy đuổi như một tội phạm.

(5) *Bủa tay*: mở rộng vòng tay để ôm lấy (có bản chép là *dang tay*, nghĩa cũng gần như vậy).

(6) *Kinh tế*: nói tắt của *kinh bang tế thế*, có nghĩa là *trị nước cứu đời* (không phải là *kinh tế* theo nghĩa hiện nay). Cả câu ý nói con người này vẫn ôm áp hoài bão trị nước cứu đời.

ĐỌC – HIỂU VĂN BẢN

1. Phân tích cặp câu 1 – 2, tìm hiểu khí phách và phong thái của nhà chí sĩ khi rơi vào vòng tù ngục (chú ý các từ *hào kiệt*, *phong lưu* và quan niệm *chạy mổi chân thì hãy ở tù*).

2. Đọc lại cặp câu 3 – 4, em thấy giọng điệu có gì thay đổi so với hai câu thơ trên ? Vì sao ? Lời tâm sự ở đây có ý nghĩa như thế nào ?

3. Em hiểu thế nào về ý nghĩa của cặp câu 5 – 6 ? Lối nói khoa trương ở đây có tác dụng gì trong việc biểu hiện hình ảnh người anh hùng, hào kiệt này ?

4. Hai câu thơ cuối là kết tinh tư tưởng của toàn bài thơ. Em cảm nhận được điều gì từ hai câu thơ ấy ?

Ghi nhớ

Bằng giọng điệu hào hùng có sức lôi cuốn mạnh mẽ, *Vào nhà ngục Quảng Đông cảm tác* đã thể hiện phong thái ung dung, đường hoàng và khí phách kiên cường, bất khuất vượt lên trên cảnh tù ngục khốc liệt của nhà chí sĩ yêu nước Phan Bội Châu.

LUYỆN TẬP

Ôn lại những kiến thức đã học về thể thơ thất ngôn bát cú Đường luật, em hãy nhận dạng thể thơ của bài *Vào nhà ngục Quảng Đông cảm tác* về các phương diện số câu, số chữ, cách gieo vần.

ĐỌC THÊM

Tôi biết sớm chiêu gì đây, đầu tôi cũng lia khỏi cổ, nhưng tôi vẫn lấy làm vui vẻ. Than ôi ! Bao nhiêu năm bôn tẩu, mưu tính trăm việc mà không nên một việc gì, nghĩ mình tội nặng lõi nhiều, có vui gì sống nữa mà ham.

Song trước khi chết, không lẽ không thốt ra một vài tiếng kêu đau thương sau chót. Ai biết lòng ta chăng ? Ai bảo ta có tội chăng ? Còn một giây phút, trước khi ta phải chôn mình dưới đất, ta cũng muốn cạn lời ta nói. Chiếc bóng bơ vơ trời biển, ngọn đèn leo lét gió mưa, ta thảm giọt lệ còn lưu lại mấy chục năm nay, gom góp lịch sử một đời ta, hoà với máu mà viết ra tập sách này. Hỡi ba ngàn muôn đồng bào chí ái chí thân, đâu ai biết lòng ta chăng ? Đâu ai buộc tội ta chăng ? Khi đọc tập sách này, sẽ thấy giọt máu hằn khô mà vẫn còn đầm đìa ở trên mặt tờ giấy vậy.

(Phan Bội Châu, *Ngục trung thư*,
trong *Văn thơ Phan Bội Châu chọn lọc*,
NXB Văn học, Hà Nội, 1967)